

SANDEFJORDS ROKLUB'S 10 AARS BERETNING

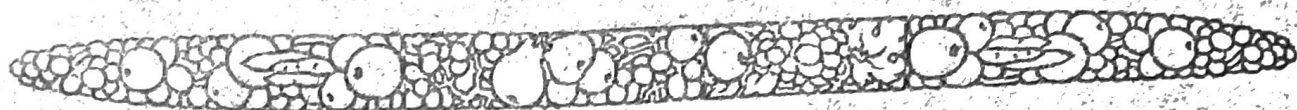
9. JULI 1917 9. JULI 1927

MED BIDRAG FRA MANGE HOLD

(INNEH.: OGSAA REGLER FOR IDRETTSMERKE ETC)

A.S. SANDEFJORDS BLADS TRYKKERI

WHISKY
OG
FARRIS

"Farrisky"

DEN KRÆSNES PJOLTER

Hotel
Continental
og
Teatercafeen

C. Roman Hansen

En norsk barbersæpe—

mine Herrer, som staar
over enhver utenlandsk.

Pilleberg's

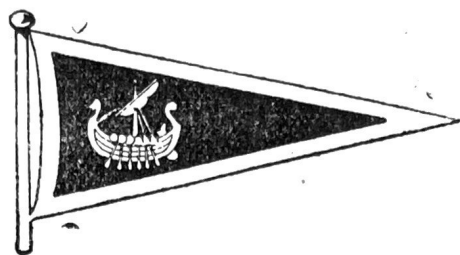
BARBERSÆPE

Sparer hud og penge

I KRYSTALGLAS KR. 2.50

I NIKKELTUBE KR. 1.50

RESERVESTYKKER KR. 1.00

SANDEFJORDS ROKLUB'S 10 AARS BERETNING

9. JULI 1917 9. JULI 1927

MED BIDRAG FRA MANGE HOLD

(INNEH.: OGSAA REGLER FOR IDRETTSMERKE ETC)

A.S SANDEFJORDS BLADS TRYKKERI

*Naar en klub i fuld livskraft
passerer 10 aaret skulde det vær-
ste være over. Da har den vist sin
berettigelse. Det er som i et race,
hvor det ofte er de 10 første tak,
som er avgjørende.*

Leif S. Rode.

Beretning 9-7 1917 — 9-7 1927.

Selvom Sandefjords Roklub ikke har den samme anledning som de store Oslo-klubber til at utgi en beretning hvert aar, vil det forhaapentlig ikke herefter gaa hele 10 aar før vi lar høre fra os igjen i aarboks form. En aarbok hvert 5te aar bør vi ialfald faa. —

Heldigvis har vi bevart vor forhandlingsprotokoll fra starten av, saa det er forholdsvis let at gi en beretning om klubbens virkeindad, men lidt vanskeligere er det detaljert at faa belyst vor klubs sportslige arbeide de første 3/4 aar. —

Roning har nok været drevet paa fjorden vor længe før der var noget ladested, endsi by, ved dens bund. —

Men for at holde sig til roning som sport, saa vil mange ved det interview av hr. tandlæge Carl Fonahn, som staar at læse i denne vor aarbok, gjenopfriske mindet om det første tiltak som blev gjort omkring aarhundredskiftet for at vække interessen for denne den herligste av al sommeridrett i vor by. —

Hvor er det forresten blit av den gamle Roklubs baater? Og hvorfor dyrker ikke de daværende roere nu «bade-roningen» i vor klub?

Initiativet til at stifte vor klub blev tat vaaren 1917 av Iver L. Elieson, som 1/2 aar i forveien hadde tiltraadt en stilling i firmaet Wegger & Øhre her i byen. I. L. E. kom i Oslo over 2 kaproningsbaater, 4-er inrigger og utrigger, som hadde tilhørt den henvovnede Malmøens Roklub. Disse blev kjøpt med aarer til for kr. 1100.— og umiddelbart efter at baaterne var oplosset paa bryggen, stod der en annonce i byens aviser med opfordring til at møte paa Hotel «Atlantic» den 9de juli 1917.

Om dette møte, hvor klubben altsaa fødtes, fortæller forhandlingsprotokollen:

Sandefjords Roklub

blev stiftet den 9. juli d. a. Tilstede paa den konstituerende generalforsamling paa hotel «Atlantic» var følgende herrer: Olaf Wegger, W. Clerck Bryde, Sigurd Erun, Sverre Koppang, Iver L. Elieson, Akel Graff samt Enevold Holm fra Kristiania, der var engagert som instruktør.

Hr Elieson blev valgt til at lede møtet, og han ga en kort redegjørelse over hvad der hitinåtill var foretat, og fremla korrespondancen etc. ang. indkjøp av 1 indrigget og 1 outrigget firer.

Til bestyrelse blev valgt: Formand skibsreder Olaf Wegger, rochef kontorchef Iver L. Elieson, materialforvalter W. Klerck Bryde, kasserer og sekretær bankkasserer Aksel Graff og til suppleant kontorchef Sverre Koppang.

Det overlates til bestyrelsen at fremsætte forslag til love paa næste medlemsmøte som berammes i slutten av indeværende maaned.

Indskrivningspengene fastsattes til kr. 10 en gang for alle og kontingenten for 1917 til kr. 25.

De aktive medlemmers antal blev foreløbig sat til 20.

Klubbens farve skal være grøn, og vimplen blev foreslaat saadan (bokstavene S. R. K. — hvite paa grøn bund).

Dragten skal være hvit og i trøien indfæilles en lodret grøn stolpe.

Det blev besluttet med tak at motta konsul Lars Christensens tilbud om benyttelse av hans bod paa ytre Stub om midlertidig baathus.

Det blev overladt bestyrelsen at foreslaa indmeldelse i Norges Roforbund paa første medlemsmøte.

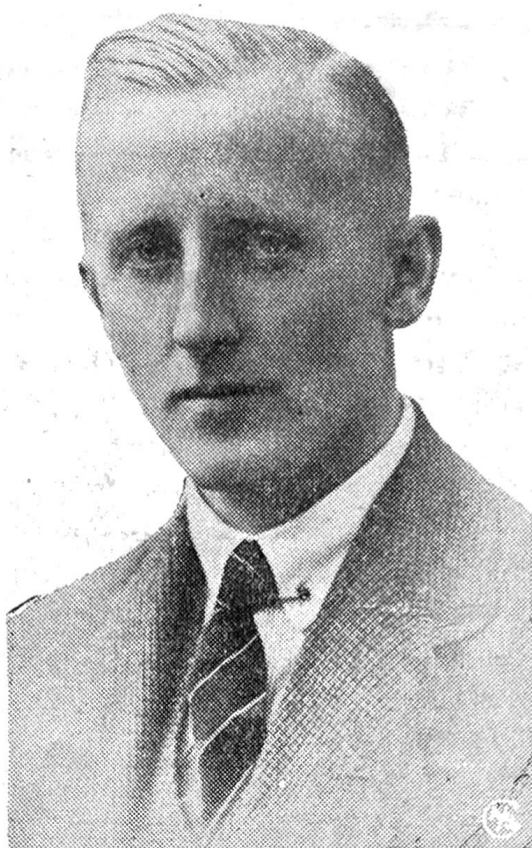
Møtet blev hævet kl. 10, hvorefter man fortsatte utover aftenen i kameratslig samvær.

Der var altsaa 6 stiftere, hvorav 4 blev valgt til styremedlemmer og 1 til suppleant. Den 6. stifter, frabad sig alle hverv, da han var sjømand.

Øvelserne blev den første tid drevet fra Ormestad Slip- og Baatbyggeri, og de ofte en noksaa gemytlig karakter med en halv øl, og av og til ogsaa en svak pjølter. Men det var jo heller ikke træning til race det gjaldt.

Senere paa sommeren 1917 flyttet vi over til hr. Lars Christensens sjøbod paa Stub (ret utenfor vort nuværende baathus) og der var alt saare vel naar det undtas at det var temmelig vanskelig at faa baatene ind og ut og at der hang noksaa sterk bardelukt igjen i klærne vore.

Medlemstallet steg jevnt utover og bl. de første medlemmer efter stifterne bør nævnes: Henry Øhre, Chr. Christensen jr., Haakon Rachlew, Alf Knudsen (god cox), Gustav Gjertsen, Bjarne Gundersen, Einar Nilsson, Johannes Dahl, Kr. Bigum. Medlemslisten vokset utover aaret og vaaren 1918 paa en fuldt tilfredsstillende maate. For sterk vekst var vi rædde for før vi kunde by vore medlemmer et eget baathus og mer romateriel. Ifølge protokollen var medlemsantallet 29 pr. 24—11—17, hvorav 17 aktive og 12 passive. Samme dag (generalforsamlingen) blev det besluttet at ta de nødvendige skridt til bygning av baathus paa den tomt hr. Olaf Wegger hadde stillet til klubbens disposition ved kjøp av den gamle kulbod paa Stub for 2000 kroner.

Initiativ-tageren og klubbens første rochef, senere formand i mange aar og første æresmedlem.

En stor begivenhet i klubbens historie var indvielsen av vort baathus 17. mai 1918.

Paa omst. billede sees bl. a. paa verandaen: Klubbens formand, byens ordf.

Klubbens første formand
(9/7-17—24/11-18)

hr. O. A. Hoffstad og nedenunder «propaganda»-rolaget under indvielsen: Elieson, Graff, Johs. Dahl og Einar Nilson. Hadde klubben en «3-er» den gang? vil kanskje mange spørre. Nei, 4. mand, Bjarne Gundersen mangler, og fordi Bj. G. formodentlig hadde en patriotisk gjerning at utføre paa andet hold paa fri-

Det er ogsaa vanskelig at overvurdere betydningen av et stort praktisk og hyggelig oppholdssted for materiel og roere. Baathallen var den gang efter manges mening unødig stor, men er allerede nu saa «sprængt», at vi iaar har været nødsaget til at hugge op baat nr. 1. Baugen er bevart og vil altid være en kjær erindring for de ældre medlemmer av klubben. Avklædningsrummet er stort og lyst med en mængde store og smaa skap med god ventilation, saaledes at tøiet tørker. Desuten blev der indredet et koselig lite klubrum, hvor alle vore fotografier, diplomer o. s. v. nu pryder væggene. Utenfor keubrummet en solveranda. Det hele staar der nu saa selvfølgelig — vel 9 aar efter, men de som var med fra starten av syntes det var noget av et eventyrslot at rykke ind i.

Baathuset skaffet os snart saa mange medlemmer som vi turde ta ind og huset har uten tvil ogsaa været en medvirkende aarsak til de store og mange gaver klubben mottok i kontanter som i baater (se baatfortegnelsen bak i heftet)

† Stor donatør, forært
nr. 5 utrigget firer.

Forært nr. 8 race-otter.
Viceformand i flere aar.

Disse avdøde medlemmers minde vil bli bevart i dyp taknemlighet av alle som har og faar nogen befatning med Sandefjords Roklubs ledelse at gjøre.

Der er ogsaa andre som har git klubben verdifulde baater. Race-baat nr. 16 indrigget 4-er er aaledes forært av Johannes Dahl. Konsul Lars Christensen har ogsaa skjænket klubben 2 baater. Forøvrigt se fortegnelsen.

Markedsarbeide. — Plassen tillater desværre ikke at gaa i detaljer. Roklubben har holdt mange og vellykkede markeder. Uten forkleinselse for noget eller nogen skal her blot nævnes markedet vinteren 1919/1920, hvis formand redaktør Johan H. Eriksen var. Markedet, som bød paa «Peter og Inger», «Dvergernes skat», «Gogstadkongen paa badereise» og desuten et fyldig kinematograf og varieteprogram, skaffet os kr. 7,000.00 netto.

Det «store marked» formand var nuværende redaktør av «Morgenavisen», Bergen.

Samme aar loddet vi ut en motorcykel, som skaffet os yderligere kr. 7,000 netto. Pengene gik til avdrag paa gjæld, og ære og tak skal alle de ha som

Johan H. Eriksen.

«Det store marked»s formand, nu redaktør av «Morgenavisen», Bergen. bistod med at sikre klubbens økonomi medens tiderne var saa gode fremdeles at dette var gjørlig.

Økonomien. Medens vi er inde paa dette for idrætsforeninger i almindelighet, for roklubber i særdeleshed saa ømme punkt, kan nævnes at tiltrods for at der blev arbeidet saa energisk i de gode tider, sitter klubben idag igjen med en gjæld paa ca. 5000 kr., som det maa bli de kommende styrers sak hurtigst mulig at bringe ut av verden.

Det sportslige arbeide. Plassen tillater os ikke at gaa for meget i detaljer, men klubbens ledere har hat den tilfredsstillelse at de aktives antal stadig øker. Dette er jo ogsaa maalet for alt vort arbeide, selvom en seir, og gjerne en stor en nu og da maa efterstræpes av al kraft, for at klubben kan gaa yderligere frem i medlemsantal. Sandefjords Roklubs program har altid været at møte frem til konkurranse i saavel kreds- som landskaproninger, selvom man har visst at chanserne har været minimale. At dette har været riktig bevises av de seire vi i de senere aar, og ikke minst iaar — jubilæumsaaret — har høstet. Vi utarbeider en fullstændig opgave over vor deltagelse i samtlige rostevner fra 1918, det første aar vi deltok i landskaproningen til og med indeværende saison. Denne opgave vil imidlertid først foreligge komplet til høsten og vil da bli slaat op i baathuset. Her maa vi indskrænke os til at gjengi billeder av endel fremragende lag:

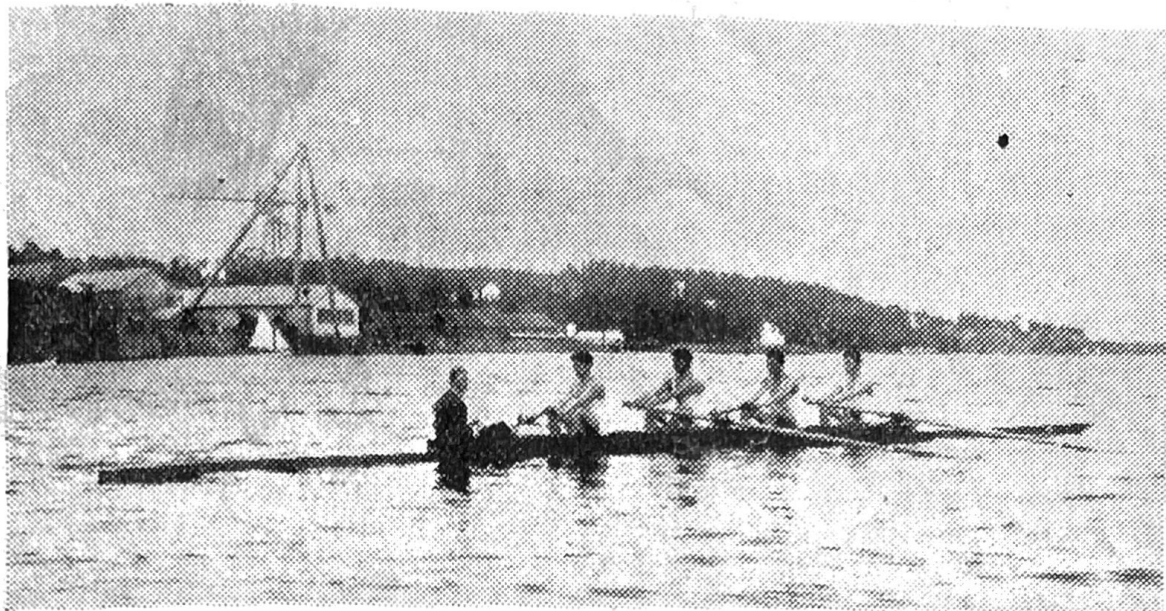

1920, utr. 4-er: B. Brodtkorb, Sterud nu Moss, Ansgar Skorge, Arne Hoffstad (stroke), Dagfin Holm-Hansen (cox). Laget med engelsk instruksjon, seierherre i «Skjold»-roningen under Norgesmesterskapsstevnet paa «Granholm-banen». Det vakre vandreskjold opsat av direktør Birger Holm-Hansen i 1920.

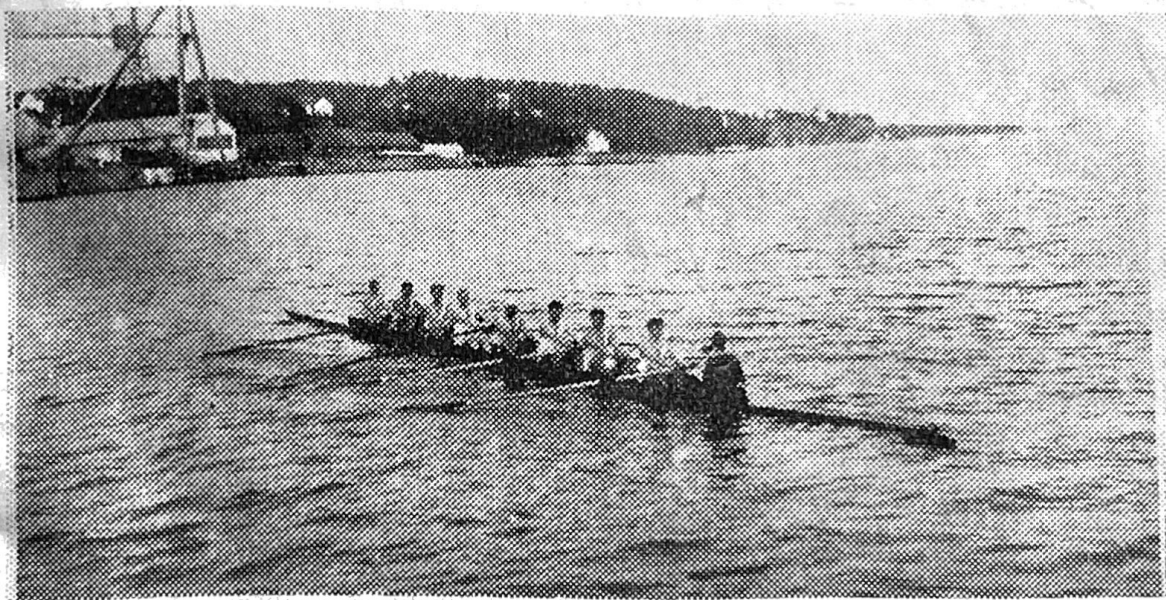

1921, otter: B. Brodtkorb, Arne Hoffstad, Reinert, Elieson, Skorge, Jean B. Linaae, Numme, Gunnar Gulbrandsen (stroke) Dagfin Holm-Hansen (cox). Laget blev nr. 2 (dødt med Ormsund) i landskaproningen i Holtekilen. Chri-

stiania Roklub vandt med vel 1 længde, Norske Studenters Roklub og Bergen et godt stykke efter.

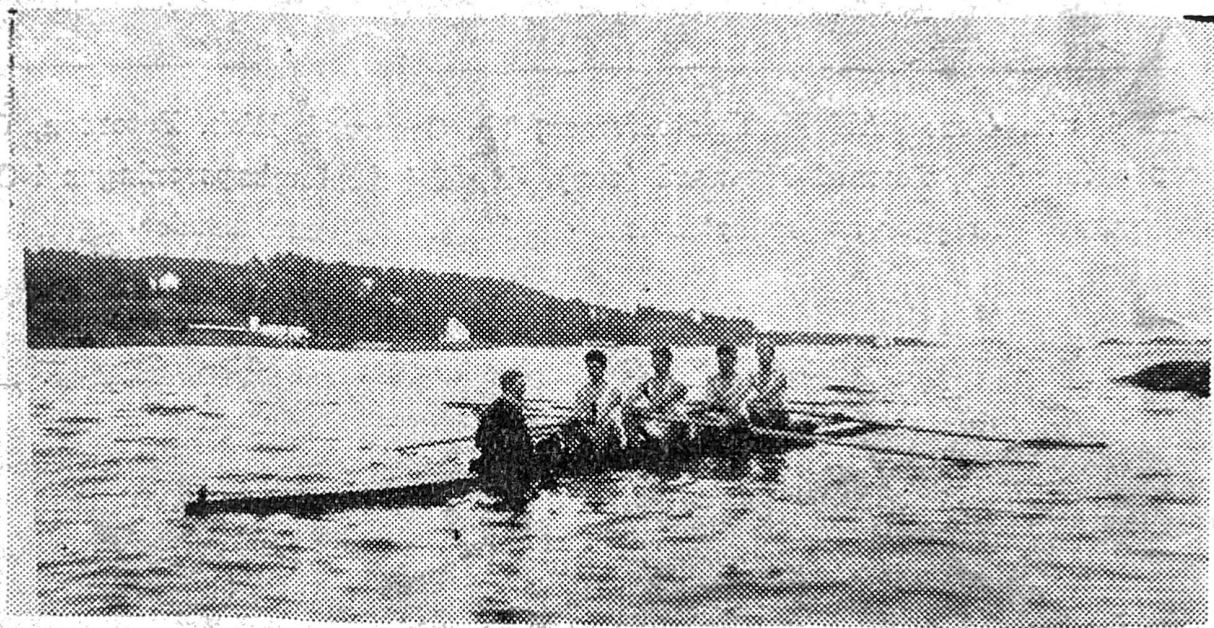
1926, utr. 4-er: Alf K. Kristoffersen, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. Petersen (stroke), Tormod Nygaard (cox). Nr. 2 i mesterskapsroningen i Oslo i utrigger og inrigger av henholdsvis 5 og 6 lag. «Gjennembruds»-laget.

1927, Otter: Alf Klungseth, Erl. Groth, Reidar Linaae, Elieson, Kaare Rasmussen, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. Petersen (stroke), T. Nygaard (cox). Yngv. Pettersen rodde paa baugplassen. Laget deltok i kredsmeesterskapet i Drammen, men blev slaat av Fredriksstad med 1 længde.

1927 single sculler: Arne Hoffstad, kreðsmester.

1927, utr. 4-er: Reider Linaae, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. Petersen, T. Nygaard (cox). Seierherrer i inrigger i kreðskaproningen og dobbeltmestre (junior og senior) i mesterskapsroningen.

Begynderlaget 1927, som seiret baade i inrigger og utrigger i kreðskaproningen har vi desværre intet godt billede av. Laget bestod av: Cato Carlsund, G. Jensen, Kaare Rasmussen, Alf Klungseth (stroke) og Rolf Andreassen (cox).

Som det vil forståes er Sandefjords Roklub nu rent sportslig set paa toppen, og for at gjøre billedet mere komplet kan nævnes, at vor klub ivaar seiret i «fotløpet «Sandefjord rundt» og vandt første aktie i den opstillede pokal. Løpet blev vundet av vor begynder-cox Rolf Andreassen med Th. Granerød paa 2. plass. Vor 3. mand blev Rich. Peterson og vore øvrige løpere Chr. Petersen og

Reidar Linaac løp ogsaa meget godt. Treningen til dette fotløp hjalp os godt til aarets roseire.

Paa ski har vi ogsaa hat gutter, som hævder sig bra i de langrend klubbene arrangerer her rundt Sandefjord.

Rochefer ned gjennom aarene har været: I. L. Elieson og Johannes Dahl, hvis portrætter vi allerede har bragt. Endvidere:

Arne Hoffstad.

Harald B. Paulsen.

Erl. Groth.

Klubbens styre i jubilæumsaaret bestaar av: I. L. Elieson (formand), Johannes Dahl (viceformand), Erl. Groth (rochef), Dagfin Prebensen (sekretær og kasserer), Tormod Nygaard (materialforvalter).

Medlemstallet har som tidligere berørt været i jevn og glædelig vekst og har aldrig været saa stort som nu. Vi henviser til særskilt medlemsfortegnelse bak i aarboken.

Vi kan ikke slutte denne beretning, som desværre paa grund av forskjellige omstændigheter paa langt nær er blit hvad den burde, uten at uttrykke det haap, at Sandefjords Roklub fortsat vil vokse sig stor og sterk. Endvidere vil vi haape, at endnu flere ældre vil slutte op om klubben, drive den heringste av al roning «baderoning», hvortil klubben byr paa det rette materiel. Disse ældre roere kunde da samtidig ta sig av begynderinstruktionen. Som det gaar nu ligger der for meget arbeide paa et par mand.

Den første roklub i Sandefjord
og
idrætsliv i byen ved hundreaarsskiftet.
En samtale med tandlæge Carl Fonahn.

Stifteren av den første roklub i Sandefjord.

Naar Sandefjords Roklub nu feirer sit 10 aars jubilæum, saa vet naturligvis alle at rosporten her er ældre end dette tal synes at tyde paa. Men faa av dem som nu dyrker den herlige sport vet sikkert lite om det første forsøk, de første aaretak som blev tat i en regulær 4-er paa «landets vakreste robane». —

Rosporten i vort land er ikke gammel, sammenlignet med moderlandets — Englands. — Men man hadde dog ikke drevet svært lenge her hjemme før Sandefjord kom med, og det tjener de mænd

til ære, som den gang gik i spissen og efter mange vanskeligheter fik en klub istand, og efter endnu flere vanskeligheter fik skaffet materiel til denne. Naar stifterne av den nuværende klub ved jubillæet nevnes med ære, bør derfor heller ikke pionerene glemmes, de som tok de første og vanskelige tak paa sleiden.

Den som bragte rosporten til Sandefjord var tandlæge Carl Fonahn. Han er ikke bare klubbens stifter og første formand, men det skyldes helt og udelt hans bestræbelser at man overhodet kom igang.

Hr. Fonahn bor nu i Bergen og paa vegne av jubilæumsskriftet opsøkte jeg ham forleden og ba om litt fra idrætslivet i almindelighet omkring hundreaarsskiftet, og da særlig om den første roklub.

Jeg vet ikke riktig hvad aarsaken kan være, sier Fonahn, men nok er det, at omkring 1900 var der kanskje et rikere sportsliv i min kjære, gamle by end det har været nogen gang senere — de primitive forhold tat i betragtning.

Paa det senere «Stentorv» drev vi Idræt av alle slag, og tro De mig: Vi hadde «riktige» saker. Discos, kule, spyd og ellers det som skal til. Spyd kunde vi ikke engang faa her i landet, men maatte skrive helt til England efter. «Tjalve» het klubben vor, og den tallet mange dyktige karer. Sigurd Freberg var specielt flink til at løpe, og det var utrolig hvor hurtig han kom avsted. — — — Jeg tror han løp 100 m. paa under 11 sek., og det var paa veien fra «bommene» og nedover. Fotball drev vi ogsaa. — «Banen» var mellem plankestablene nede ved bryggen, og reglerne var ikke saa indviklet som nu.

Men rosporten....?

Ja, saa var det altsaa roklubben. Jeg hadde læst endel om rosport, og vi pratet sammen om saken, gutterne imellem. Vi rodde vel kanskje ogsaa i bruksbaater, men tanken om at faa en «virkelig» baat fortonet sig nærmest som en himmelblaa drøm.

Imidlertid hadde vi de samme utveie til at skaffe penger dengang som senere. Selvom vi naturligvis var mere beskedne. Jeg har læst om de flotte markeder Roklubben har holdt. Vi nøiet os med basarer, — og selv de var yderst enkle og let oversiktlige. Byens unge damer var like sportsinteressert da som nu, og med glæde solgte de vore «nummere» paa de fordringsløse gjenstande.

Lokalet var i fars gaard ved Stentorvet. Senere ogsaa paa «Meiersalen», men da synes vi naturligvis at vi rent overgik os selv.

Nu fik vi altsaa ind nogen kroner, men vi skjønte jo at det var svært lite. For sikkerhets skyld blev det besluttet at der ikke maatte ofres noget paa en saa elastisk konto som reiseutgifter, — og jeg som skulde reise til Christiania for at forhandle om kjøp av baat maatte værsaagod cykle baade frem og tilbake! I Christiania henvendte jeg mig til major Seeberg. Han mente det var greit nok naar vi satte glidesæter i almindelige prammer, men med en slik besked turde jeg jo ikke cykle hjem igjen. Jeg møtte forøvrig megen forstaaelse hos de eksisterende klubber, og efter nogen forhandling gik det store «skibskjøp» iorden, — og efter en «tonnagepris» som jeg var meget tilfreds med. For en indrigget 4-er betalte jeg kr. 75.— og for en outrigget kr. 125.—. Men da var det ogsaa slut med basarpengene. Baatene fik jeg imidlertid sendt gratis med gamle «Laugen». Det tok tid, men de kom dog frem. Selv trampet jeg noksaa fornøyd paa pedalene hjemover med et restbeløp av kr. 0,35 i lommen. I Drammen fik jeg imidlertid punktering, og saa gik beløpet til nattelogi paa et «hyggelig» hotel!

Men hjemme blev det glæde over budskapet — og «Laugen» blev mottatt med store ovationer da den omsider kom.

Og derefter blev altsaa Sandefjords Roklub stiftet i al høitidelighet. Jeg antar det var i aaret 1900. Baathus indredet vi — takket være Støkken-gutternes indflydelse i bodene ute paa Stubhverven, de sjøboder som tilhørte «Capella» og «Vega».

Med roningen gik det bra og mindre bra — eftersom man tok det. Vi hang i det beste vi kunde, og hadde ialfald forfærdelig megen hygge av klubben, selvom de sportslige resultater ikke stod i forhold til den senere klubs ærefulde forsvaren av de Sandefjordske farver.

Hovedsaken var vel dog at ogsaa denne sportsgren fik sine utøvere i vor by, og det har naturligvis glædet os som var med den gang meget, at den spede spire har trodset vand og vind op gjennom aarene og med saa stort held ført vort beskedne tiltak videre fremover.

Hvem var forresten med den gang?

Ja, sandelig om jeg husker alle sammen nu. Men Leif Bryde

spillet jo en fremtrædende rolle, han var bl. a. rochef. Han coxet forresten ogsaa ganske udmerket. Haldor Virik var ogsaa ivrig og Sigurd Freberg var sportsmand paa sin hals. Jens Pedersen kunde ogsaa hænge godt i aaren, og Anton Andersen og Lars Freng husker jeg var med. Videre Støkken-guttene og Hansen-guttene (Theodor og Halvard), Peder Bjørnsgaard og flere andre.

— — — — Det var stolte saker kan De tro, naar vi i fuld utrustning, med hel uniform, trøje og lue i alle farver spurtet utover fjorden saa bottelns-fettet skvulpet i kjølvandet. — — —

Hvor længe levet saa klubben?

Ja, det vet jeg sandelig ikke. Jeg kom hjemmefra i en ung alder, som det heter, og saa tapte jeg det hele av syne.

Men minderne fra de glade og strævsomme dage har jeg bevaret, og glæden over kamerat-samværet i Sandefjord den gang har senere betydt meget for mig. Jeg kan derfor ikke sterkt nok tilholde ungdommen at slutte op om idrætssaken, og ved aktiv deltagelse styrke krop og sind. — Paa alle maater vil man ha det igjen senere i livet.

Noget bedre kan jeg heller ikke ønske jubilanten, end at den aldrig maa mangle djerv og villende ungdom i sine rækker, ungdom som kan bære klubben vor videre frem til gavn saavel for den enkelte som for det hele samfund.

*

.... Jeg slutter mig i beskedenhet til hr. Fonahn's ønsker, og benytter anledningen til at sende klubben mine beste hilsener.

Mindet om de herlige roermarkeder og samvær med hyggelige mennesker vil altid bevare min interesse for byen og klubben.

Og det skal de som nu er aktive vite, at deres seire er vore seire, og deres fremgang er vor glæde!

Naar Roklubbens grønne vimpel lystig smelder over seirende lag, er det mer end tak nok for stræv og arbeid.

Fremgang og trivsel, samhold og gode tider for Sandefjords Roklub!

Bergen, 18. juni 1927.

Johan H. Eriksen.

Til Sandefjords Roklubs 10 aars jubilæum.

Presidenten i Norges Roforbund sier sin personlige mening
om «Kursen».

Alle som leser dette vet at roning er den sundeste og morsomste sommersport — den gir ideel mosjon i frisk luft og badelivets velsignelser atpaa.

Vi pleier gjerne skryte av at det ikke findes noe land paa kloden som har saa gode naturlige betingelser for roning som Norge:

«blaanende op av det graagrønne hav,
«øer omkring som fugleunger,
«fjorde i tunger»,

— alt synes skapt for anlegg og drift av roklubber.

I 50 aar har vi drevet roning som sport her i landet, i over 25 aar har vi hatt Norges Roforbund, som «skal vareta roidrettens interesse innen landet og representere den likeoverfor utlandet», og den ene klubben efter den andre feirer sitt jubileum med kapp-roning og fest.

Sandelig — vi har hat tid nokk til aa lage noe stort ut av rosporten her hjemme. Penger har vi ogsaa hat: roforbundet disponerer jo et efter norske forhold anseelig fond, hvis avkastning fortrinsvis skal brukes til støtte for nye roklubber.

Allikevel er vi endda ikke naadd lengere enn at vaare roklubber kan telles paa en velutviklet manns fingre og tær. Ta Tyskland til sammenligning: Deutscher Ruderverbands siste medlemsliste omfatter 507 roklubber!

Det kan være lett nokk at finne undskyldninger for og forklaringer paa dette for norsk rosport saa sørgelige faktum.

Det skal adskillig mot til aa gaa igang med aa lave en roklubb her hjemme,, den trenger tomt med strandlinje, baathus og dyrt materiell belastet med statens urimelige toll — alt dette krever en kapital, som avskrekker. Videre har de sikkert ikke været til gagn

for norsk rosport at vaare ledende klubber efter vaare forhold er blit saa urimelig store — det har gjort det yderst vanskelig for smaa klubber aa hevde sig i konkurransene, og det er naar alt kommer til alt deltagelse i kapproningene, og helst en premie i ny og ne, som kan bringe en liten klubb opover og fremover. Endelig vil jeg — vel aa merke som min rent personlige mening — hevde at Norges Roforbund i de senere aar har styrt en gal kurs. Vi har slaatt for sterkt paa stortrommen og vi har ofret urimelig meget paa det nordiske samarbeides alter — allermest saa sent som ifjor —, mens klubbene, de mindre, de smaa og de ufødte, fikk skjøtte sig selv.

Disse aarsaker til norsk rosports langsomme fremgang danner bakgrunn for min beundring for Sandefjords Roklub, som uten den støtte den burde ha faat, efter bare 10 aar har naadd en sikker posisjon i sin by og sin rokrets, som alltid møter frem til landskapproningen og som arrangerer sine egne, vellykkede kapproninger hvert aar. Det er all ære værd og æren tilkommer vel i første rekke klubbens formann, han som nylig ba folk i Larvik, Horten og Holmestrand komme og laane baater hos sig, hvis de vilde stifte nye roklubber. Jeg beundrer den nye aand som ga sig utslag i dette initiativ og jeg kan ikke gi Sandefjords Roklub noe bedre ønske til jubileet enn at den lenge maa beholde sin formann.

N. Solberg.

En hilsen fra Christiania Roklub.

Det er os en særlig glæde ved Sandefjords Roklubs 10 aars jubilæum av bringe klubben en hilsen med ønske om fortsat fremgang og trivsel. Vi komplimenterer samtidig klubben for, hvad den hittil har nedlagt av interessert og dyktig arbeide paa at fremme vor sunde og utviklende rosport. Ethvert saadant tiltak har inden Christiania Roklub været hilst med glæde — baade fordi vi heri ser et uttryk for interesse for en idræt, der i usedvanlig grad skaper sundhet og helse og fordi en øket konkurranse bidrar til at fremme utviklingen inden de øvrige roklubber.

Det vilde være ønskelig, om det i større utstrækning var gaat op for vore kommuneautoriteter, hvilken opdragende og utviklende indflydelse rosporten har paa vor ungdom baade i moralsk og fysisk henseende — hvilken helsebot og livskraft der ligger i utøvelsen av denne idræt, der dyrkes i frisk luft baade med sol og sjø. Naar man erindrer, hvordan man f. eks. behandler tuberkuløse patienter med solbad, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa det kjendte uttryk: «Prevention is better than cure». Derfor mener vi, at enhver støtte til fremme av rosporten i lengden vil være god økonomi. En lettere adgang til at dyrke roning vill kunne øke arbeidskraften og livsglæden, samtidig som man sikkert vilde se mindre sykdom og elendighet.

For de av os, der hadde den fornøielse at være tilstede ved landsskaprøningen i Sandefjord i 1920, var det en glæde at se, paa hvilken udmerket maate klubben skilte sig fra dette arrangement, og vi medbragte alle fra denne regatta de beste minder.

Vi ønsker klubben al mulig fremgang, og det vil altid være Christiania Roklub en glæde at møte lag fra Sandefjord.

Ærbødigst
Christiania Roklub,
H a n n i b a l F e g t h.
p. t. formand.

Roindtryk fra Oxford.

Det første indtryk en «freshman» — student av aaret — faar av Oxford-roningen er ikke saa imponerende. Han kommer ned til Isis, som Themsen kaldes deroppe, og finder en række «barges» — de store husbaatene hvorav hvert college har sin og som tjener som klubhus. Paa den anden side av elven ligger i lensom majestæt «the Varsity Boat House». Høsten er en forholdsvis rolig tid paa elven. Begynderne faar sin første instruktion i to-er paa Cherwell, et litet tilløb til Isis. Efter en kort tids forløp kommer man over i firere, halvutriggede og med faste sæter. I disse faar man da de første kaproninger som skal gi grundlaget for uttagningen til otterne — the Torpids, som først skal roes næste termin, i almindelighet i februar maaned. Av ældre roere ser man i høstterminen svært faa; der roes i senior firer mellem de forskjellige colleges i november; ellers samler interessen sig mest om the Trials — de to forsøksottere, blandt hvis mandskaper man skal utta de 8, som senere — i paaskeferien, skal repræsentere Oxford mot Cambridge.

Først nærmere juleferien blir der mere liv paa elven. De to Trial-Eights ror mot hinanden, og nu ser man ogsaa paa vandet de første Torpids; disse er klinkbyggede ottere med faste sæter; trods bukser med dobbelt balk, gummiputer og filt maa man uvillkaarlig mindes manden som var begyndt at ride og paa spørsmålet om han ikke blev svært øm i begyndelsen, svarte: «Nei, tvertimot». For alvor begynner træningen i Torpids først efter nytaar; programmet for eftermiddagen er som regel to turer i otter med en tur med en av instruktørene i toer indimellem. I otter faar man instruksjonen fra land, hvor instruktøren følger baaten paa sykkel, undertiden tillhest. Av og til har man lang tur nedover elven, gjennom et par sluser, med stans for at drikke te ved et vertshus eller lignende. Surt er det jo ofte at ro paa denne tid; det hænder at vandet fryser paa aarene og langs baatsiden; et aar maatte

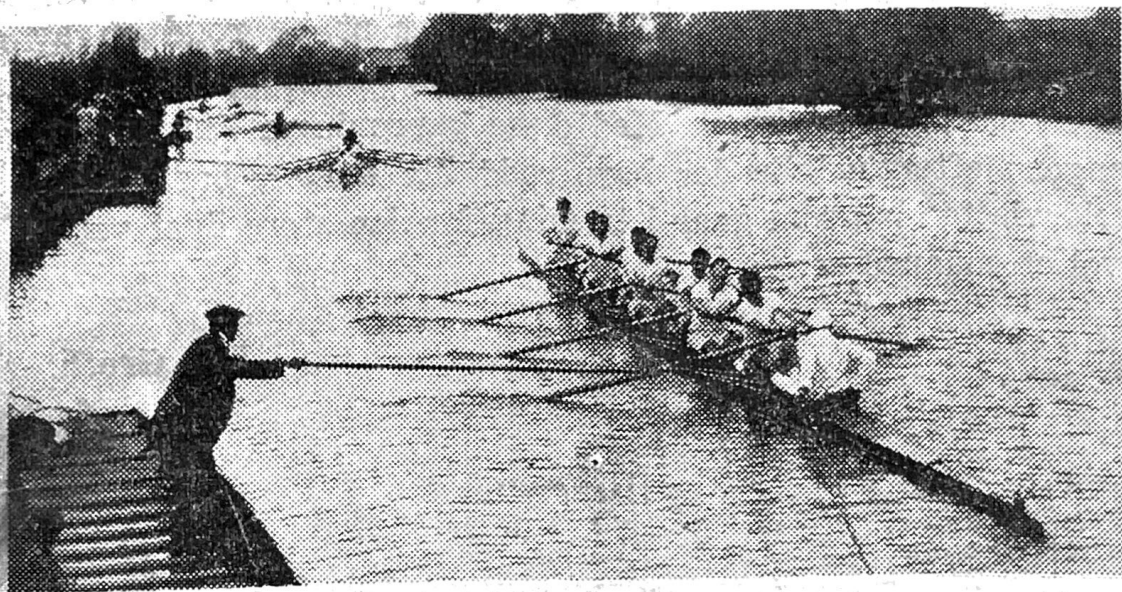
kaproningene i februar indstilles, man kjørte med hest og slæde paa elven og lavet istedenfor folkefest paa isen, med stekning av hele okser o. l.

Efter en tids practice — øvelsesroning — hvor man er bundet til roningen, men ellers kan gjøre hvad man vill, gaar man saa de siste tre ukene i streng træning. Man begynder dagen med en spasertur i rask marsjtakt, avbrutt av et par 100 yds. sprinter. Saa har man en kolossal frokost: fisk, et par egg, grape nuts, frukt, toast og marmelade med te. Tiden fra 9 til 1 er den som i Oxford forutsættes helliget arbeidet, som i parentes bemerket for en stor del maa foregaa i de ikke saa ganske korte ferier. Efter en meget let lunch, ror man saa, tar te ved 4—5 tiden, likeledes meget frugt — bare med et par havrekjeks, for saa til gjengjæld at komme saa meget frykteligere igjen til hvad der for mange staar som dagens feststund, middagen; mens roerne ellers sitter spredt omkring i college-hallen efter kuld og «anciennitet», sitter de nu samlet ved sit eget lange bord. Middagen lar intet tilbake at ønske hvad kvantum og kvalitet angaar; man faar kjøt, fisk og dessert. Rundt bordet gaar der fra mand til mand svære krus med øl; holder man ikke kruset paa den rette maaten, har man tat kappen vrangt paa, eller — hvad der er værst av alt — snakker man om arbeide ved bordet, maa man gi en omgang. Mandskapenes vekt blir nøie kontrollert; de veies hver dag nede ved elven. Kl. 10½ gaar styrmændene rundt og paaser at alle mand er i seng. — Det er som man forstaar, temmelig strengt; man maa ikke ta en matbit utenom de reglementerte maaltider, man faar ikke lov til at besøke en kinematograf; alt skal overhodet ofres for roningen.

Efter en tre ukers «strict training» kommer saa racene. Der roes en hel uke, søndagen selvfølgelig undtat. Der starter hver dag omkring en 40 baater, undertiden fler. De starter efter hinanden med omkring to længders mellemrum. Hver baat søker saa med sin baug at berøre den foregaande, enten det nu blir dennes skrog, ror eller aarer. Saasnart dette — bunnpingen — sker, strækker styrmanden i den første baat sin arm i veiret, og begge baatene kommer sig saa hurtigst mulig ind till bredden for ikke at være iveien for de efterfølgende. Den næste dag vil saa disse to baater skifte plass i rækken. Hvis et lag opnaar et tillstrækkelig antal «bumps», faar hver av roerne den aare han har brukt i ra-

cene, og vedkommende college gir en stor «bump supper» til ære for dem. Det samme opnaar den baat som er «Head of the River», som starter først den første dag og klarer at beholde sin position.

Fem minutter før starten gaar et skud, saa igjen ett et minut før, saa tælles sekundene, 50, 40 og tilslut 10, 9 8 o. s. v. og saa gaar det løs med et rent pandemonium omkring en. Hvert college har fuldt av sine tilhængere, som følger baatene paa land, brølen- de opmuntringsrop av sine lungers fulde kraft. Efterhvert som en baat gaar op, fyres der av et, to og tre revolverskud. Det siste er

Otterløp. (Bumpingrace i England).

signalet til styrmanden om at nu kan han ta sit bump. Et meget brukt signal er ogsaa kolossale trærangler, som melder at nu har man indhentet halvpartn av det forsprang baaten foran har. Ved et «bump» blir gjerne alle de revolvere et college raader over, fyret av i en svær glædessalut. Det er i det hele tat ikke saa værst livlig paa land; i baaten legger man ikke saa meget merke til det. Hvis en baat klarer at faa sit bump, er den færdig for den dagen. Dette vil den ofte kunne klare paa de første 3—4 minutter. Disse blir derfor ofte rodd som en eneste spurt — i meget høi takt, op til 46—48 tak i minuttet, med ofte overdreven vekt paa benarbeidet, «bumpshoving», som det kaldes. En av vore instruktører, en prest hvis store sorg forøvrig var at han ikke kunde faa git sin instruktion det fornødne eftertryk, eftersom han ikke kunde bande, karakteriserte alt med takt under 40 som «paddling».

Saasnart Torpids er over, gaar man over til roning paa sleide; først i klinker otter og utrigget firer, og saa i kravelbyggede otter. Disse, de virkelige «Eighths, roes først sist i mai, saa man faar god tid til at træne grundig i dem. Træningen og formen for kaproningene er omtrent som for Torpids, bare udelt behageligere; sleiden skaaner en for mange kjedelige fornemmelser, og veir og temperatur blir stadig mere sommerlig. Oxford Summer Eights er en av de større sportsbegivenheter. Studentene faar mængder av venner og slektninger paa besøk; utenom banen er elven dækket av kanoer og baater, næsten som ved Henley. Det vrirmler av presse- og filmfotografer. Man kan efter at ha rodd en av de siste formiddagene, om eftermiddagen faa anledning til at iakttas sin egen baat paa en kino. Med disse kaproninger kulminerer ro-sæsongen; etterpaa blir der bare rodd litt sculler, bortset fra de forholdsvis faa lag som gaar i træning for den store dyst ved Henley vel en maaned senere.

Erl. Groth.

Almindelige træningsregler.

Da rosporten er en av de mest krævende idrætsgrene som findes, maa forberedelsen ogsaa foregaa mer planmæssig end nødvendig i de fleste andre idrætsgrener:

Følgende maa strengt overholdes i træningstiden:

- 1) Ingen røkning.
- 2) Intet brændevin og vin.
- 3) Lite eller intet øl.
- 4) Rikelig søvn, gaa iseng før kl. 11.

Diætten bør bestaa av vanlig kraftig kost med utelukkelse av særlig ufordøielige saker. Spis heller ofte end for meget ad gangen og la det være minst 2 timer mellem siste maaltid og træningens begyndelse. —

Under den haardeste træningsperiode føler de fleste en ekstra trang til søte saker og denne kan man gjerne gi efter for ved at spise mere av marmelader o. l. — Dog maa der naturligvis tas hensyn til hver enkelt roers vekt.

Ta endel opmykningsøvelser hver morgen i forbindelse med en kold dush eller avrivning, og froteringsøvelser. Hudens pleie er viktigere end de fleste aner for det alm. velvære.

Ræsoner ikke som saa at det greier sig nok og at det ikke er saa nøie. — Det kan komme til at staa paa 1/10 sekund hvorvidt dit lag skal bringe seiren hjem, og dette 1/10 sekund kunde kanske Du ha forbedret tiden med hvis Du ved denne eller hin anledning hadde holdt Dig træningsreglerne mer etterrettelig.

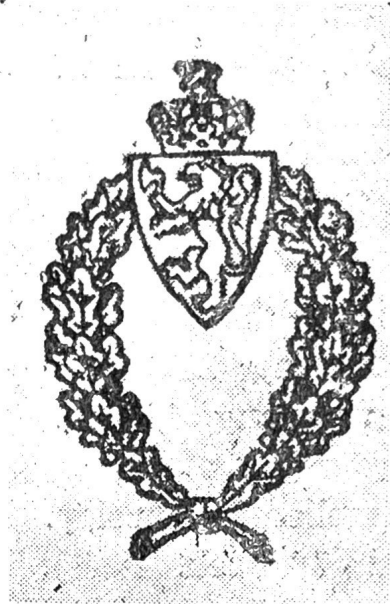
Husk paa at roningen i høiere grad end nogen anden idræt er lagsport, og at Du derfor altid under træningstiden skyver egoistiske tanker tilside.

Fordi roningen er lagsport husk derfor alltid:

- 1) at underkaste Dig den disiplin som Routvalget fordrer av ethvert trenende mandskap,

- 2) ikke at være ubehagelig mot dine kamerater selvom Du paa grund av træthet eller andet er irritert.
- 3) at vise hjælpsomhet med raad og vink overfor dine kamerater, og sist men ikke minst, hvis Du synes roningens kjeder Dig saa bør Du la reserven rykke ind straks — før det er forsent.

Regler for opnaaelse av Landsforbundets idrettsmerke.

Landsforbundets idrettsmerke er opsat for at vekke og vedlikeholde intressen for idrett, og særlig for den som kræver en jevn alsidig utvikling av legemet.

Idrettsmerket kan opnaaes av enhver mand som har fylldt 18 aar, er norsk borger, og som amatør medlem av en forening, tilsluttet Norges Landsforbund for Idrett. Det kan ogsaa tas av militære, som ikke er medlem av nogen saadan forening, naar alle prøver er avlagt under vaabenøvelser eller som elev av militær skole.

Idrettsmerket prægges i bronze, sølv og guld (eller forgyldt).

Den idrettsmand som i et og samme kalenderaar har bestaat en prøve i hver gruppe, er berettiget til idrettsmerket i bronze. — Har han fylldt 32 aar, er han berettiget til merket i sølv. Har han fylldt 35 aar, er han berettiget til merket i guld.

Den idrætsmand, som hvert aar i 4 aar, henholdsvis 8 aar — uanset om i rækkefølge — har bestaat en prøve i hver gruppe, er berettiget til idrettsmerket i sølv, henholdsvis guld.

Opnaaelsen av idrettsmerket av høiere grad ophever retten til at bære merket av lavere grad.

Følgende prøver — en i hver gruppe — maa bestaaes for at erholde idrettsmerket:

Gruppe I. A. Gymnastik, Bentzens tab. 15, middelskoleeksamens pensum.

B. Kunstløp paa skøiter. Skoleøvelser: 1, 2, 3, 4, 10, 12, 15, 16, 18 a, 18 b, 24 a, 24 b, 26 a og 26 b, kfr. Bryns «Lærebok i kunstløp».

C. Prøve i hopløp paa ski efter regler fastsat av Norges Skiforbund.

D. Svømming 200 m. — svømmeprøve.

Gruppe II. A. Høidesprang, 1,36 m.

B. Længdesprang, 4,50 m.

C. Stavsprang, 2,43 m.

Gruppe III. Korte og mellemdistanceløp.

A. 100 m., 13,5 sek.

B. 400 m., 66,5 sek.

C. 800 m., 2 min. 36 sek.

D. 1500 m., 5 min. 30 sek.

E. 110 m. hekkeløp, 21 sek.

Gruppe IV. A. Discos, sammenlagt høire og venstre haand, 40 m.

B. Kulestøtning, sammenlagt høire og venstre haand, 14.30 m.

C. Spydkast, sammenlagt høire og venstre haand, 51 m.

D. Fegting: En lektion for floret og en assaut for kaarde, sabel eller bajonet.

E. Roning, 1000 m. single-sculterrøning, 4 min. 45 sek.

F. Turn: Svingstang: Strekhæng — undersving — tilbakesving — fremsving — opkjipning — hjulomsving — strekstøtning — undersving frem.

Skranke: Tverstilling inde i skranken — sprang til strekstøtning — fremsving — tilbakesving — overarmsrulle bakover til høi kjipstilling — opkjipning m. motvendsavsving.

Ringer: Fart — fartforøkning 1 gang — nedsprang fra kjipstilling fremme.

Hest paalangs: Høide 1,30 m. Ridesprang over.
Kasse paatvers: Kolbøtte (bøiede eller rette armer).

Sprangstel: Frit høidehop (gymnastisk sprang), sats paa v. og h. fot; høide 1 m.

Hovedkarakter ikke under 6.000.

- G. Brytning, boksning og vektløftning: Deltagelse i Norgesmesterskapskampe eller i kredsmeesterskapsstevner med placering inden beste fjerdepart av deltagerne.
- H. Dragkamp, kredsmeesterne.
- I. Fotball: Enten en federationskamp, eller en Norgesmesterskapskamp, eller to ligakampe, eller to kredskampe klasse A, eller tre kredskampe klasse B.
- J. Ishockey. Deltagelse i finalkamp om Norgesmesterskapet, eller deltagelse i semifinale om Norgesmesterskapet, eller seierherre i kredskamp, klasse A.
- K. Langrend paa ski over 15 km. Prestationerne bedømmes av 2 specielt opnevnte kontrollører. Resultatet maa anerkjendes av Norges Skiforbund.
- L. Lawn-Tennis: 1ste, 2den og 3dje premie, vunden i enkelt- eller dobbeltspil, avholdt under Lawn-Tennis-forbundets aarlige landsturnering samt under de av forbundet tilsluttede klubbers aapne — og av forbundet godkjendte — turneringer.
- M. Ridning:
 - a) Norges Rytterforbunds konk.regler «lettere» (eller høiere klasse). Prøve i prisridning.
 - b) do. do. «middels» eller vanskelige-re. Prøve i prishopning.
 - c) Deltagelse i steeplechase over minst 3000 meter. Hindere overensstemmende med D. N. O. R.s baneregler.

Prestationerne i a), b) og c) bedømmes av 2 av Norges Rytterforbund specielt opnevnte dommere. Resultatet i b) og c) maa anerkjendes av Norges Rytterforbund.

- N. Vandpolo: 1. Deltagelse i landskamp.
2. Deltagelse i finalkamp om Norgesmesterskapet.
3. Deltagelse i det seirende lag i kredskamp klasse A.

Gruppe V. Utholdenhetsprøve.

- A. Fotløp, 10000 m., 50 min.
B. Cykling, 20000 m. landeveisridt, 50 min.
C. Langrend paa ski over 30 eller 50 km. samt militært langrend over minst 20 km. med 7 kilos pakning og gevær. Prestationerne bedømmes av to specielt opnevnte kontrollører. Resultatet anerkjendes av Norges Skiforbund.
D. Marsjkonkurrance, 30 km. med gevær og pakning (11 kg.) 4 t. 30 min.
E. Skøiteløp, 10000 m., 24 min.
F. Svømmning, 1000 m., 33 min.
G. Roning, 2000 m. singlesculler, 10 min. 0 sek.
4 aaret utrigger, 8 » 15 »
4 — indrigger, 8 » 30 »

Seierherren i landskaproninger.

Seierherren i mesterskapskaproningen og de baatlag som kommer ind inden 10 sekunder (inklusive) efter seierherren.

Seierherren i kredsmesterskapskaproninger.

- H. Ridning. Deltagelse i «militær konkurranceridning» med opnaaelse av den for enkelt deltagers erholdelse av vandrepokalen betingede pointsum.

Prøverne:

- a) Ved alle prøver gjælder de regler som anvendes av vedkommende forbund, anerkjendt av Landsforbundet, og derunder ogsaa mulige av forbundene for specielle prøver fastsatte aldersgrenser, (langrend paa ski 20 aar).

- b) Prøver kan efter forutgaaende bekjendtgjørelse arrangeres av forening, tilsluttet Norges Landsforbund for Idrett, i de færdigheter denne forening dyrker. Prøverne er aapne foruten for foreningens egne medlemmer ogsaa for medlemmerne av andre Landsforbundet tilsluttede foreninger, som ikke dyrker vedkommende idrettsgren. Hver prøve skal kontrolleres av 2 kontrollører, hvorav minst 1 fra fremmed forening. Kontrollørerne skal være godkjendt av vedkommende særforbund. Er kontrollørerne autoriserte dommere kan begge være fra samme forening.
- c) Prøver i cykling og svømmning kan kontrolleres av de av Norges Idrettsforbund autoriserte dommere og kontrollører paa steder hvor der ikke er forening tilsluttet henholdsvis Norges Cykleforbund eller Norges Svømmeforbund.
- d) Prøver kan ogsaa avlegges ved offentlige stevner, naar vedk. idrettsmand før stevnet meddeler sin hensikt til stevnets arrangører. Stevnets dommere, som maa være autorisert av vedk. særforbund, utfører kontrollen.
- e) Samtlige prøver maa avlægges inden et og samme kalenderaar.

Skemaet.

- a) Idrettsmanden skal selv betale sit anmeldesskema og idrettsmerke.
- b) Regler for opnaaelse av Landsforbundets idrettsmerke og anmeldesskemaer faaes ved henvendelse til distriktslagene mot erlæggelse av svarporto og kr. 0,20 for skemaet.
- c) Avsnittet øverst paa skemaets 2den side utfyldes nøiaktig og undertegnes av vedkommende idrettsmands forening.
- d) Skemaet medtas til hver prøve. Er resultatet tilfredsstillende, paaføres det av kontrollørerne (ev. dommerne), som underskriver.
- e) Naar alle prøver er avlagt, indsendes skemaet, nøiaktig utfylt, til foreningen, som videresender det gjennom kredsens til distriktslaget til godkjendelse. Er alt i orden, indsender distriktslaget skemaet til Landsforbundets Idrettsmerkeutvalg, som treffer beslutning om utdeling av idrettsmerket.
- f) Skemaet paaklæbes fotografi ved første gangs indsendelse, og ved indsendelse av anmeldelse til guldmerket.

- g) Idrettsmerket med diplom sendes mot postopkrav til vedkommende idrettsmand. (Hvis miniaturutgaven av merket ønskes *foruten* den ordinære, anmerkes dette paa skemaets forside).

For utdeling av idrettsmerket under vaabenøvelser og ved militære skoler henvises til de i «Norsk soldatbok» indtatte regler med de i «Meddelelser til hæren» kundgjorte ændringer.

Idrettsmerket — Den obligatoriske svømmeprøve.

Idrettsmerket i 1925 har bestemt, at fra 1ste januar 1927 maa enhver som vil ta idrettsmerket være svømmedyktig.

Saafermt ingen av de ordinære svømmeprøver (gruppe I og V) er avlagt, maa vedkommende idrettsmann godtgjøre, at han kan svømme minst **25 meter**.

Beviset for svømmedyktighet kan paaføres skjemaet eller medfølge samme, og maa være bevidnet av vedkommende forening eller av to av Norges Svømmeforbund autoriserte kontrollører eller dommere, eller av Norges Livredningsselskaps instruktører.

Følgende medlemmer
av Sandefjords Roklub har tat Idrettsmerke:
I guld.

	aar.
I. L. Elieson	1925

I sølv.

Bjarne Gundersen	1925
------------------	------

I bronze.

Chr. Thorsen	1925
Th. Granerød	1926
Rich. Peterson	1926
Yngv. Pettersen	1926
Andreas Sørensen	1926

Vi opfordrer vore medlemmer til at ta Idrettsmerket. — Det vilde være naturligt om alle vore aktive roere hadde dette merke, som et litet bevis paa at treningen sommer som vinter drives paa en alsidig basis.

Fordringerne under Gruppe V, Roning, er efter sakkyndiges mening sat for strenge og der arbeides da ogsaa med at faa nogen forhøielse av tiderne — specielt i singlesculler.

Man tænker ogsaa paa at fastsætte særskilte tider for single sculler (klinkbygget) og sciff (kravelbygget). —

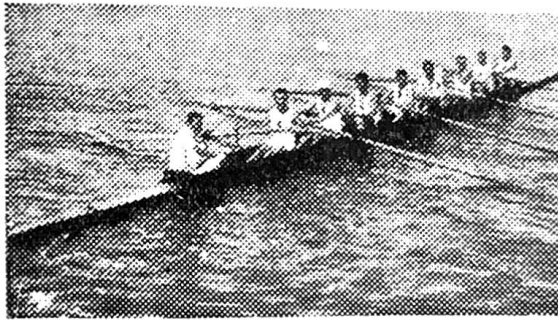
Inidlertid er det ogsaa mange av vore «baderoere», som uten større vanskelighet vilde tilfredsstille fordringerne — selv i Ro-gruppen. — Forøvrig er det jo nok at velge imellem i andre idretts-grener.

Naar du har tat Idrettsmerket saa meld dette til Routvalget (Rochefen), som vil føre en fortegnelse herover for eventuelt senere publikation. Routvalget er ogsaa behjælpelig med raad og vink. Opsæt ikke træningen for Idrettsmerke til Du har naadd sølv- eller guldalder!

Begynd iaar og Du vil ikke angre paa den lille «ophevelse av treghetsmomentet» som fører til at Du kan feste dette merke paa Dit bryst.

*Saltvandsskvæt fra aaren,
spurt i vaarfrisk morgen,
pipehvil en middagstime,
dis av sol og hete,
saar av salt og væte,
stille skvulp i solfaldstime —
det har givet
fjernt fra byens kiv og larm
roerlivet
dets egen rike charme.»*
L. S. R.

Opsang.

[Ikke ukjendt fra klubbens markeder etc.]

*Et leve for vor roklub
i arbeid og lyst!
Et leve de som hævder
dens ry i aarens dyst!
Et leve de som hjælper
med raad og med mynt!
Vi holder av vor klub
i tykt og tyndt!*

Mobiloil

betegnes av motoreks-
perter og talrike tilfredse
forbrukere som standard
for en 1ste klasses motor-
olje - søkes av den grund
hyppig efterlignet - bør
derfor kjøpes i plomberte
originalpakninger.

Norsk Vacuum Oil Company A.S
Bergen OSLO Trondhjem

MEDLEMSFORTEGNELSE:

Airesmedlem:

Elieson, I. L.

Livsvarige medlemmer:

Bryde, Ingv.

Christensen, Lars

Gundersen, Bj.

Linaae, Jean B.

Nielsen-Alonso, N. T.

Olsen, A. C.

Pedersen, Jens

Prebensen, Dagfinn

Wegger, Olav

Aktive:

Andersen, And. H.

Andersen, Rudolf

Andreassen, Rolf

Ask, Olaf

Bang, Joachim

Berg, Hans

Carlsund, Cato

Dahl, Johs.

Dahl, David

E'nan, Odd

Evensen, Bj.

Evensen, Trygve

Exmark, W.

Feen, Sverre

Fon, Carl

Gauer, Rolf.

Gjertsen, Einar

Granerød, Th.

Groth, Erling

Gulliksen, Per

Hansen, Georg

Hansen, Rolf

Hasle, Rolf

Hasle, Thor

Haugen, Arne

Haugen, Kaare

Hoffstad, Arne

Hoffstad, Ole

Heimdal, Gunnar

Horsgaard, Thorbjørn

Istre, Torleiv

Iversen, Johan

Jahre, Jørgen jr.

Jensen, Gustav

Johnsen, John

Johnsen, Johan

Johnsen, William

Jørgensen, Anton

Kaldager, Johan

Kaldager, M.

Klemmetsen, Rolf

Klungseth, Alf

Kristoffersen, Alf

Knutsen, Knut

Krømkja, Elias

Larsen, John

Larsen, Storm

Lie, Bernt

Linaae, Reidar

Magnussen, Karl

Melsom, Reidar

Møller, Wilhelm

Mørk, Th.

Naper, Erling

Nielsen, Alf C.

Nilsen, Birger

Nygaard, Tormod

Næss, Henning

Paulsen, H. B.

Pedersen, Karsten
Petersen, Chr.
Peterson, Rich.
Pettersen, Frank
Pettersen, Yngvar
Prebensen, Frank B.
Rachlew, H.
Rasmussen, Kaare Klaveness
Rønning, Fritz
Sandberg, Finn
Sivertsen, Bj.
Sommer, M.
Stenersen, G.
Støkken, R. E.
Svendsen, Trygve
Sørensen, Andreas
Sørensen, Hans W.
Testman, Hans
Thorsen, Christian
Westrum, Gunnar
Wirgeness, Schw.
Passive:
Berrum, Gunnar
Bettum, Fridthjof
Brun, Sigurd
Løe, Fridthjof
Coll, Henry G.
Elieson, John Collett

Elieson, Eivind Collett
Eriksen, Johan H., Bergen
Fagerlie, Søren
From, Sigurd
Gleditsch, Odd
Graff, Aksel
Iversen, Borger
Iversen, Sverre
Knutsen, Ludv.
Larsen, Erling
Larsen, Henry, Tønsberg.
Larsen, O. Aanderud
Lange J. E.
Lange, Johan
Lie, Nils
Lind, Ole
Lystad, Birger
Marthinsen, E.
Møller, Halfdan
Nilsen-Moe, Thoralf
Odberg, P. Irgens
Ringdal, Olav
Schelbred, Erling
Schelbred, W.
Sperre, Anders
Tobiassen, Torfinn
Trogstad, Thorstein
Ialt 123 medlemmer.

BAAT-MATERIELLET:

Baat nr.	1.	Indrigget 4-er.	Kjøpt av Malmøens Roklub, ophugget, baugen bevart.
„ -	2.	Utrigget 4-er, kraelb.	Kjøpt av Malmøens Roklub, solgt til Tønsberg Roklub.
„ -	3.	$\frac{1}{2}$ utrigget 4-er	Kjøpt fra Larvik.
„ -	4.	Single sculler, klinkb.	Kjøpt av Norske Studenters Roklub.
„ -	5.	Utrigget 4-er, kraelb.	Bygget hos Ayling Putney, London. Gave fra Thor Dahl jr.
„ -	6.	2-er med faste sæter.	Gave fra Lars Christensen, senere avhændet iflg. giverens samtykke.
„ -	7.	— „ —	Do. Do.
„ -	8.	8-er, kraelb.	Bygget av Sims & Sons, Putney, gave fra Chr. Christensen jr.
„ -	9.	Indrigget 4-er	Kjøpt, bygget av Lürssen, Vegesack b/ Bremen.
„ -	10.	Single sculler, klinkb.	Gave fra I. L. Elieson.
„ -	11.	$\frac{1}{2}$ utrigget 2-er.	Bygget av Lürssen, Vegesack b/ Bremen.
„ -	12.	— „ —	Gave fra Johs. Dahl, Einar Tollefsen og I. L. Elieson.
„ -	13.	$\frac{1}{2}$ utrigget 4-er klinkb.	Kjøpt fra Odda Roklub, ophugget.
„ -	14.	Utrigget 2-er, kraelb. m. styrmand.	Kjøpt fra Odda Roklub.
„ -	15.	Utrigget 4-er, kraelb.	Do.
„ -	16.	Indrigget 4-er, raceb.	Bygget i Hellerup v/ Kjøbenhavn. Gave fra Johs. Dahl.
„ -	17.	Utrigget 4-er, kraelb.	Kjøpt, bygget av Ferdinand Leux, Frankfurt a/Main.

Hertil kommer 2 privat eiede Sciff's (raeebaater), bygget av Deichmann & Richie, Rotterdam, hvilke baater eierne stiller til klubbens disposition efter nærmere avtale.

A.S Sandefjords Bryggeri & Mineralvandfabrik anbefales.

Osloreisende *besøk*

HOTEL BOULEVARD

Tordenskjoldsgt. 1.
(Vis à vis Studentertunden.)

Centralvarme — Elevator.

Førsteklasses hotel,
rimelige priser.

Enkeltvær. fra kr. 4.—.

Dobbeltvær. fra kr. 8.—.

CENTRAL

Stortingsplads 7.

Byens hyggeligste restaurant.

Anerkjendt førsteklasses
kjøkken.

Velpleiede vine.

Musik hver aften.

Høflig opmerksom betjening.

Motto: **Alt for gjæsterne.**

Joh. Langbeck.

SANDEFJORD **BILCENTRAL** ^A_S

AUT. „FORD“ FORHANDLER

Benzin

Olie

Gummi

Rekvisita

Automobilreparationer

Tlf. 39.

^A/_S **BILUTSTYR** **VIS A VIS ATLANTIC**

Bencinstation.

Rekvisita - Utstyr.

„Firestone“ og „Dunlop“

Automobilgummi.

Bilkonsulent.

Tlf. 666. Mørk privat 75.

De to tilsjøs

*Spectra
Grafiteringsstoff*

*Alf Bjerkes
Båtlakk 463*

som stadig vinder.

BRYNS FOTO

TORVGATEN 4
SANDEFJORD

TELEFON 403

Sandefjords Blad's

TRYKKERI

utfører alt til Boktryk henhørende i en eller flere Farver.

Stort Lager av Konvolutter og Papir m. m.

Med vort rikholdige utvalg i finere herrekonfektion tør vi garantere at kunne tilfredsstille enhver smak og priskrav.

Stort utvalg i alle herreartikler.

Centrumsmagasinet A/s

Kongens gate 13.

THV. ANDERSEN

— TORVET —

anbefaler hvite benklær, hvite og coul. tennis-skjorter, gummisko, sommerundertøi, combinations samt badedrakter.

Dr.

Reidar Melsom

— Telefon 196 —

Stoksflets gate 9 (ved kirken)

Korfer i badetiden 12.30—2.

PRÆMIER

OG

POKALER

I STØRST UTVALG

JOHS. BJØRNERUD

SANDEFJORD

TELF. 589

Sportsartikler

Størst utvalg. Rimelige priser.

G. A. BØE

Telf. 32.

Storgt. 13.

K. J. Stensbye

Storgaten 3 = Sandefjord

*Badedragter, Badeluer, Badesko
Froterhaandklær i godt Utvalg*

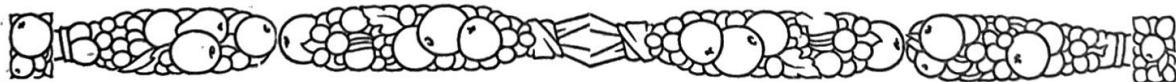

Margarinen
som tilfredsstiller den
mest kræsne smag:

Pellerin^o
No 1

Ved alle konkurrancer
altid

en overlegen No 1

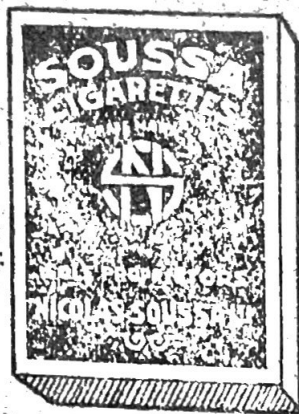
Wilhelm Ohsens

Restauranter

„Dronningen“

og

„Frimurerlogen“

EGYPTIAN

VIRGINIA

TURKISH

TRE SIKRE FAVORITER

